

2/2022

Pisara

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen Ystävä ja -jäsenlehti

A photograph of two young girls standing in a grassy field at sunset. The girl on the left, wearing a dark blue sweater with a sequined butterfly, is holding an open book and pointing at it. The girl on the right, wearing a maroon dress with a white unicorn, is looking at the book. The background is a soft-focus field of tall grass with a bright sun low on the horizon, creating a warm, golden glow.

Varjelemisen
arvoista

MITKÄ ASIAT OVAT ELÄMÄSSÄSI VARJELEMISEN ARVOISIA?

MITEN OLET NIITÄ VARJELLUT / MITEN NIITÄ VOISI VARJELLA?

ROOSA, 19

Varjelemisen arvoisia asioita ovat elämässäni Jumalasuhde / usko, parisuhde, muut ihmissuhteet ja oma mieli / ajatukset

Jumalasuhdetta / uskoa varjelen viettämällä aikaa Jumalan kanssa, lukien Raamattua, rukoillen ja ylistäen sekä pitämällä yhteyttä muihin uskoviin ja käymällä seurakunnassa.

Parisuhdettamme varjelemme palvelemalla Jumalaa yhdessä em. tavoin, olemalla rehellisiä ja uskollisia toisillemme, kuuntelemalla ja olemalla läsnä, rukoilemalla suhteemme puolesta ja luovuttamalla asiamme Jumalan käteen sekä näkemällä vaivaa suhteemme eteen. Omasta hyvinvoinnista huolehtiminenkin on tärkeää; Kun voi itse hyvin, on paljon enemmän mistä antaa muille. Tärkeintä on, että Jumala on suhteemme keskipisteenä.

Muiden ihmissuhteiden varjelemissa nousevat esille pitkälti samat asiat kuin edellä. On myös tärkeää, että puhumme keskenämme uskon asioista.

Omaa mieltä ja ajatuksia voin varjella lukemalla Raamattua ja rukoilemalla säännöllisesti, pitämällä Jumalan ykkösenä, käymällä säännöllisesti seurakunnassa ja vaalimalla uskovien yhteyttä. On myös tärkeää vältellä maallisia tapoja, kuten juominen, irtosuhteet ja tietynlainen pukeutuminen, samoin kuin Jumalasta etäännyttäviä ihmismuhteita, elokuvia ja musiikkia.

"Puhdasta ja tahratonta jumalanpalvelusta Jumalan ja Isän silmissä onvarjella itsensä niin, ettei maailma saastuta." (Jaak.1:27)

JULIA, 18

Varjelemisen arvoisia asioita elämässäni ovat suhteeni Jumalaan, perheeseen ja kavereihin sekä seurakunta / seurakuntayhteys ja oma ajatusmaailmani.

Jumalasuhdettani voin varjella antamalla päivästäni aikaa Jumalalle, lukemalla Raamattua, rukoilemalla ja ylistämällä sekä käymällä seurakunnassa.

Perhe- ja kaverisuhteita voin varjella viettämällä yhteistä aikaa heidän kanssaan, olemalla läsnä ja kuuntelemalla heitä, seurakuntayhteyttä puolestaan olemalla yhteydessä muihin uskoviin, joiden kanssa voi yhdessä kasvaa uskossa, rukoilla, lukea Raamattua ja puhua sekä saada tukea.

Tahdon kiinnittää huomiota myös siihen, mitä päästän sisälle ajatusmaailmaani; Onko se, mitä katselen, kuuntelen ja miten ja millaisessa porukassa aikaani vietän Jumalan mielen mukaista?

”He voivat polttaa talot tai heittää vankilaan, he voivat vahvan oikeudella säätää lakejaan. He voivat peittää valot ja soihdut sammuttaa vaan he eivät koskaan sydäntämme saa.”

Näin laulaa Pekka Simojoki laulussa ”He eivät sydäntämme saa.” Paljon meiltä voidaan ottaa, varastaa ja viedä tärkeitä asioita. Sydän – ihmisen sisin on vaikeasti vietävissä. Siellä me varjelemme muistoja, tärkeitä ihmisiä ja sitä keitä me todella ihmisinä olemme. ”Ennen muuta varjele sitä, mikä on sydämessäsi – siellä on koko elämäsi lähde.” (Sananl.4:23)

Puhdas sydän?

Jeesus opettaa, että ”autuaita ovat puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan.” (Matt.5:8). Autuas tarkoittaa onnellista. Onnellisia ovat puhdassydämiset... Melkein kaikkien ihmisten tavoitteena on löytää ja omata onnellisuutta. Me ihmiset etsimme sitä usein vääristä paikoista: itsemme ulkopuolelta ja materiasta. Mutta ei sitä löydy meistäkään. Jeesus toteaa, että onnellisia ovat puhdassydämiset.

Miten saan puhtaan sydämen?

Raamatun keskeisin opetus on siinä, että Jeesus kärsi ristillä rangaistuksen meidän pahuudestamme ja synneistämme Jumalan edessä. Voimme rukoilla Jumalaa kuten psalminkirjoittaja: ”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki.” (Ps.51:12). Voimme rukoilla, että Jeesus tulisi meidän sydämeemme, elämämme keskiöön. Sen Herraksi.

Kun näin käännymme sydämessämme Jumalan puoleen, lupaa Raamattu ihmeellisen asian. Sen, että Jeesus itse muuttaa asumaan meidän sisimpäämme ja sydämeemme Pyhän Henkensä kautta.

Ilkka Päiväsaari, piirijohtaja

**Kansanlähetyksen
Häme**

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen on v.1969 perustettu itsenäinen yhdistys, joka toimii Pirkanmaalla ja Kanta-Hämeessä viedäkseen evankeliumia eteenpäin ja tukeakseen lähetystyötä Suomen Ev.lut. Kansanlähetyksen kautta. Yhdistyksen talous perustuu täysin vapaaehtoisten lahjoitusten sekä testamenttien varaan.

Pisara

Julkaisija:

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen ry.
Hämeenpuisto 41, 33200 Tampere
040 960 3690, hameenkl@sekl.fi
Y-tunnus: 0218209-8

Päätoimittaja:

Ilkka Päiväsaari

Lehden taitto:

Jarkko Lemetyinen,
www.katsedesign.fi

Kannen kuva:

Unsplash/Ben White

Työntekijöiden yhteystiedot:

Ilkka Päiväsaari, piirijohtaja
050 340 2485

Paula Jääskö, lähetys ja
-toimistosiihteeri
040 9603690

Helena Vähäkangas, juniorityön
vastaava/ kouluttaja,
044 379 0895

Miina Makkonen, tavoittavan työn
koordinaattori Hml, 040 848 0542

Kirsi Jokela, maahanmuuttajatyön
yhdyshenkilö (vap.eht)
kijokela@gmail.com, 040 738 2731

Lasse Jussila, evankeliasta (vap.eht.)
040 536 5133

Seppo Tornberg, rahastonhoitaja,
(vap.eht.) , 050 411 1682

Marianna Hildén, juniorityöntekijä
(vap.eht.), 050 545 3344
marianna.hilden@gmail.com

sähköpostit:
etunimi.sukunimi@sekl.fi

Piirihallitus 2022:

Torsti Tauriainen, Jaakko Sadeharju,
Seppo Tornberg, Antti Jääskö,
Kirsi Jokela, Riitta Kemppi,
Tuulia Taipale, Asta Vuorinen ja
Leena Peltonen

Pankkiyhteys:

Tampereen seudun Osuuspankki:
FI71 5730 0820 0457 02
Keräyslupa: RA/2021/1201

Painosmäärä ja jakelu:

2500 kpl. Lehti postitetaan tilaajille
sekä jaetaan ilmaisjakeluna.

Osoitteenmuutokset:

hameenkl@sekl.fi tai
040 960 3690. Osoitteessa
www.hameenkl.fi voit
perua tilauksen tai tehdä
osoitteenmuutoksen.

ISSN-L 2242-7929

ISSN 2242-7929

Painopaikka: Grano, Vaasa

SOME vs. todellisuus

Synnyin vain kuukausia ennen 2000-luvun alkua. Parikymmenvuotisen elämäni aikana internet, sosiaalinen media ja puhelimet ovat kehittyneet valtavasti. Vauvakuvani otettiin filmikameralla – toisin kuin 9 vuotta nuoremman veljeni. Sain ensimmäisen puhelimeni 8-vuotiaana (vanhempani ostivat ensimmäisensä yhteiseksi aikuisina), mutta lastenohjelmat katsoin VHS-kaseteilta – edellä mainittu veli tabletilta ja tietokoneelta. Muistan kärsivällisen numeronappuloiden näpyttelyn tekstaillessa, ja mustavalkoisen näytön mutta jo ennen yläaste-aikaani kaupat täyttyivät älypuhelimista. Tavalliset tekstiviestit unohtuivat WhatsAppin myötä ja lukiossa some oli jo merkittävä osa arkea ja yhteydenpitoa. En aivan kasvanut älypuhelin kädessä, mutta nyt nuorena aikuisena siitä on tiukka ote.

Somen vyöryttyä elämiimme nousi keskustelu sen vaikutuksista ja melko pian ymmärrettiin sen luovan potentiaalisesti hyvinkin vahingollisia illuusioita. Somessa törmäsi jatkuvasti (ja törmäähän) käsiteltyyn sisältöön. Nuoret selasivat epärealistisia ulkonäköihanteita päivittäin. Mikä tahansa oli helppoa esittää siloteltuna: Kroppa, koti ja ihmissuh-

teet. Perhebloggaajat naureskelsivat ”sotkulle” postatessaan kuvan merkkikuoseihin puetusta peltavapäästä tahrattomassa keittiössä, edessään pöydällä pari mustikkaa. En ole äiti, mutta satun tietämään lapsiperheissä ”sotkun” tarkoittavan usein lelujen alle kadonnutta lattiaa ja kahta suuhun päätynyttä mustikkaa – loput löytyvät keittiöstä. Pellavakiharoistakin löytynee puuroa. Toinen illuusio jonka some luo on mielikuva profilikuvista ja nimi-merkeistä keskustelemassa keskenään. Sanomisten seurauksia ei joudu kohtaamaan ja ymmärrys oman käytöksen vaikutuksista hämärtyy. Hiljalleen yhteiskunta ja lainsäädäntö kipuavat tässä ajan tasalle ja somekäytöksestä valistetaan runsaasti: kouluajanani tutuksi tuli termi ”some-etiketti”. Käyttäytymiselle on säännöt yhtä lailla netissäkin.

Me vuosituhannen vaihteessa syntyneet olemme tottuneet kuuntelemaan edeltävien sukupolvien ihmettelevän ja kauhistelevankin puhelimiimme vyöryvän sisällön määrää ja laatua. Eikä aivan aiheetta. Lapsia on hankala valvoa netissä; rajat on helpompi piirtää läheisen urheilukentän kohdalle kuin sallitun ja kielletyn nettisivun välille. Tätä tekstiä kirjoittaessani Ukrai-

nassa soditaan kahdeksatta viikkoa. Heti ensimmäisenä päivänä varmistin ettei 13-vuotias veli voi törmätä TikTokissa raakuuksiin. Venäjän hyökkäyksen myötä selvisi nopeasti somen rooli sodan syttyessä nykyajan Euroopassa – se oli valtava. Somekanavat striimasivat tapahtumat suoraan yöpöydillemme ja vaikka silmille tunki vastenmielinen totuus ja infotulva vaati lähdekritiikkiä (kuten netti aina) olimme paljon paremmin perillä kaikesta kuin 1940-luvulla oltiin. Tästä seurasi mm. rahalahjoituksia ja pelkästään Suomesta virtasi Ukrainaan avustusjärjestöjen kautta parisessa viikossa miljoonia. Presidentti Zelenskyin hymysuiset selfie-videot piirittävästä kaupungista olivat jotain aivan muuta kuin maailmansotien otokset valtiopäämiesten kanslioista. Ruutuai-kaamme lisäävä, suodattamatta karu some on siis valjastettavissa hyväänkin käyttöön. Kerran katsoessani lapsena liekkiä saunan pesässä isäni opetti minulle tulta koskevan sanonnan: Se on hyvä renki, mutta huono isäntä. Sanonta sopii mielestäni myös someen. Siellä saa luotua vääristyneen kuvan maailmasta ja aikaa voi tuhhlata laiminlyöden läheisiään ja velvollisuuksiaan. Ruudun takaa voi kirjoittaa asioita joita

ei kasvotusten sanoisi. Mutta voi valita toisinkin. Käyttää somea yhteydenpitoon ystävien kanssa. Hankkia huomiota tärkeille asioille. Julkaista jotain rakentavaa, joka saa hyvää aikaan. Kuten tuli, valvomattomana ja liikaa valtaa saaneena some tekee tuhoja. Mutta käyttöön valjastettuna se toimii loistavana keinona monille hyvillä tarkoituksilla – kuin takassa kiltisti loimuava liekki tai vastuullisesti koottu räätisevä retkinuotio.

Näkyvyyden tullessa helposti, sisällön kannattaa olla jakamisen arvoista. Kristittynä mielestäni eniten jakamisen arvoinen sisältö löytyy Raamatusta. Kristinuskon ydinsanoma, joka ei muuten ole lähimmäisenrakkaus, eikä ”tee toisille kuten tahdot itsellesi tehtävän”. Hyviä arvoja toki, mutta ilman pääpointtia turhia. Ydinsanoma on seuraava: Jumala lähetti ainoan poikansa Jeesuksen Kristuksen kuolemaan ristillä meidän puolestamme. Kaikki ovat syntisiä eikä kukaan yksin pelastu, mutta kaikki ovat Jumalalle rakkaita ja Häneen uskomalla pelastuvat. Sen verran ainutlaatuisen loistava juttu, ettei voi jättää jakamatta. Ja somessahan jakaminen sujuu. Lukuisat kristilliset yhteisöt ja seurakunnat tuottavat somesisältöä ja vuonna 2020 tapahtui jättiharppaus. Pandemian jyllätessä somen ja internetin rooli oli kriittisen tärkeä: vaikkei etäyhteys korvannut livekohtaamista, ilman sitä olisi ollut vieläkin kurjempaa. Koronan hellitettyä näkemiset tuntuivat hienoilta. Siihen moni somesisältökin pohjimmiltaan tähtää: ”Tule, jatketaan tästä kasvotusten.” Siksi suoritettuaan tehtävänsä renki saa siirtyä syrjään. Raamatussa ei puhuta somesta – tuolloin kommunikointi hoidettiin toisin (Hyvä niin, Paavalin instastoorit olisivat saattaneet

hukkua). Mutta siellä kehoitetaan mm. katsomaan taivaan lintuja. Erään läheiseni mielestä tämä on Raamatun hienoimpia kehotuksia, ja minustakin aika hyvä. Somen ahtaita ympyröitä pääsee pakoon sulkemalla näytön ja välillä tulee niin mukaansatempaavia päiviä että puhelin vain unohtuu – allekirjoittaneen tapauksessa mm. ripareilla. Siellä on tullut pohdittua myös miksei maailmakaan aina hienoine hetkineen aivan riitä. Välillä kyse on turvasta tai rauhasta, välillä hyvydestä tai rakkaudesta: yhtä kaikki jotain puuttuu. Kirjailija C.S. Lewis kuvaa kirjassaan Tätä on kristinuskko erilaisten tarpeidemme viittaavan olevan olemassa myös keino tyydyttää ne. Tulemme nälkäisiksi - ja on olemassa ruokaa. Kaipaamme sosiaalisia kontakteja - ja on olemassa muita ihmisiä. Ja pohjimmiltaan meissä on kaipuu johonkin tätä maailmaa suurempaan. Saatamme huomata elämän ja ihmisten tuottavan pettymyksiä: olisipa jotain täydellisen luotettavaa. Pahuutta kohdatessamme toivomme että joku suurempi voima voisi auttaa. Enemmän tai vähemmän meitä vaivaa pintaan pulpahtele kysymys: Mikä kaiken tarkoitus on ja mikä kaikkea ohjaillee? Kohtalo, karma vai sattuma? Vai ehkä Joku muu? Spoiler alert: vastaus on Joku muu ja se Joku löytyy Raamatusta. Rohkaisen kurkkaamaan mitä sanottavaa on Hänellä, joka ei ole riippuvainen tykkäyksistä eikä kavahda sometörkyä tai julmaa maailmaa - bongasit Hänet sitten riparilta, somepostauksesta tai tästä tekstistä. Hän on kaikkialla, ja tuntee sinut läpikotaisin. Tutustu sinäkin Häneen.

Aurora Forma

Risto Muhonen

Mitä haluat varjella elämässäsi?

Haluaisin varjella elämää uskossa Jeesukseen, seurakuntayhteyttä toisiin uskoviin sekä korostaa Raamatun Sanan merkitystä elämässä (Luukas 18:8). Myös rukous on minulle erittäin merkityksellinen ja rukous on tuonut siunausta elämään. Missä on paljon rukousta niin siellä on paljon siunausta. Uskovien yhteys on elämässäni toteutunut mm. Viestiveljien –kuorossa mukana ollessani, niin kuorolaisten kuin kuulijoidenkin kanssa.

Mitä olet tehnyt tai haluaisit tehdä asian hyväksi?

Raamattu on minulle rakas, haluaisin päästä yhä syvemmälle Jumalan Sanan tuntemisessa. Kun tulin uskoon sain olla kaksi vuotta Raamattupiirissä, jossa käytiin uskon perusteita läpi. Raamattu on sen jälkeen ollut ahkerassa käytössä ja se on kirja josta löytää yhä uusia asioita vuosienkin jälkeen. Rukousten ei tarvitse olla pitkiä ja hienoja, voin olla varma että Jumala kuulee lyhyetkin rukoukset. Puolisoni Elnan kanssa yhteinen rukous on meille tärkeää, se tuo turvaa näinä epävarmoina aikoina ja luo yhteyttä Jumalaan ja toisiimme. Iltarukous on meille tavallaan ’päänalunen’ jolle on hyvä käydä nukkumaan.

GALLUP

Suorittamisen tilalle tuli rauha

Muusikko Ida Bois uupui suorittamiseen ja jatkuvaan unelmien tavoitteluun. Romahduspisteestä alkoi matka uudenlaisiin arvoihin ja arkeen.

Keväällä 2015 Ida osallistui *Ylen Uuden Musiikin Kilpailuun*. Jollekin toiselle pääsy suosituksen kilpailun tv-finaalilähetyksiin olisi jo itsessään ollut iloinen saavutus, mutta Idalle karsiutuminen jatkosta oli pettymys, johon kiteytyi uupumus suorittamiseen.

– Olin aina kahlinnut itseni sisäisiin paineisiin. Koin, että arvoni tulee siitä, mitä teen ja saavutan. Tärkeää oli se, mikä näkyi ulospäin. Jahtasin jatkuvasti jotakin unelmaa, ja läpimurto omalla musiikilla oli yksi isoista haaveistani.

”Miksi en ole onnellinen?”

Romahduksen jälkeen Idan päällimmäinen tunne oli, ettei

hän ole onnellinen. Tuli pakottava tarve päästä omasta elämästä jonnekin pois.

Ensin Ida syytti onnettomasta olostaan avioliittoaan ja perhe-elämää. Hän oli mennyt jo parikymppisenä naimisiin nuoruudenrakkautensa **Laurin** kanssa, ja parin kolme lasta olivat kaikki tuolloin alle kouluikäisiä.

– Meille tuli parisuhdekriisi, ja palasin sairaanhoitajan töihin saadakseni irtioton kotona lasten kanssa olemisesta. Halusin tilaa itselleni ja etsiä elämälleni uudeleen merkityksen, Ida kertoo.

Ida oli kasvanut uskovassa kodissa ja teini-iän jälkeen myös itse päättänyt seurata Jumalaa.

– Kyseenalaistin uskonkin. En ollut varma, tunnenko Jumalaa ollenkaan. Mihin oikein uskon?

Ylitsevuotava rakkaus

Kriisi ei lopulta hidastanutkaan Idan vauhtia. Elämä oli kiireistä ja ja hän oli todella väsynyt.

Ida alkoi kuitenkin jälleen lukea Raamattua ja rukoilla.

– Kyselin Jumalalta, missä ja kuka hän oikein on. Halusin löytää hänet taas.

Eräänä iltana Ida sitten kuunteli saarnan, jossa esitettiin kuulijalle kysymys: ”Onko sinun ja Jumalan väleissä jotakin epäselvää?” Ida rukoili, että hänen ja Jumalan suhde saisi selkiytyä. Seuraavana yönä hän heräsi oloon, jota hän kutsuu aidoksi synnintunnoksi.

– Ensimmäistä kertaa koin, että rukoukseeni vastattiin, vaikkakin aivan eri tavalla kuin ole-

VARJELEMISEN ARVOISTA

Tässä muutosten maailmassa yksi tärkeimmistä asioista, joita meidän tulee varjella kristittyinä, on kirkas evankeliumin sanoma. Me kristityt ajattelemme joskus, että evankeliumi pitäisi jotenkin modernisoida, että se tavoittaa nykyajan ihmisen, mutta itse en usko siihen. Sanoma syntiemme tähden kuolleesta, ja kolmantena päivä ylösnousseesta Jeesuksesta on edelleen yhtä ajankohtainen ja mullistava kuin 2000 vuotta sitten!

Me olemme kuolleita synteihimme, eikä meissä ole elämää tai voimaa pelastaa itseämme. Sen vuoksi on niin tärkeää uskaltaa kertoa ihmisille synnistä, mutta myös siitä, että Jeesus on syntien so-

vittaja - ja ettei kukaan, joka Hänen puoleensa kääntyy, jää armon ulottumattomiin.

Meille uskotellaan, että kaikilla voi olla oma totuus, ja siksi kristityt ovat joutuneet ikään kuin puolustussotaan arvojensa suhteen. Raamatun mukaan Jeesus on kuitenkin ainoa tie, totuus ja elämä (Joh.14:6). Kaikki muut uskonnot ja ihmisen hyvät yritykset johtavat kadotukseen. Vain Jeesukseen turvaamalla voi saada syntinsä anteeksi.

Omin voimin me emme pysty varjelemaan sydäntämme ja Jeesus kehottaakin meitä luovuttamaan sen hänen hallintavaltansa alle (Matt.16:25). Meidän tulisi elää rohkeasti arvojemme ja

uskomme mukaista elämää, ja julistaa armon evankeliumia, joka voi muuttaa sydämet.

Elämä on lahja ja se on mitaamattoman arvokas. Jumala loi ihmisen tietäen kaiken Luojana, mikä on ihmiselle hyvää ja oikeaa elämää. Kun suostumme Jumalan tahtoon elämässämme, se auttaa meitä varjelemaan elämää, hyvyttä, rakkautta ja totuutta.

Kannattaa luovuttaa elämänsä Jeesukselle. Olen itse vakuuttunut, että Jeesus on paljon parempi isäntä elämäläni kuin minä itse. Jeesuksen kanssa eläen voimme tehdä sitä hyvää, mihin meidät on luotu, ja elää ihmisen kokoisena, merkityksellisen elämän.

Ida Bois/ Miina Makkonen

tin. Minulle tuli selvä tunne siitä, että olen syntinen ja Jumala armollinen. Jumala on pyhä, minä en. Ymmärsin, että Jumala haluaa minulle jotakin paljon kauniimpaa ja parempaa kuin osain ajatellakaan.

– Olin puolilyymärtämättömästi aikanaan sanonut Jumalalle, että seuraan häntä. Siitä alkaen hän oli viisaasti ja vähitellen murtautunut elämässäni tilaa itselleen, kunnes lopulta tulin pisteeseen, että annoin hänelle oikeasti kaikkein tärkeimmän paikan, Ida kertoo.

Arvot ja arki uuteen järjestykseen

Idalle tuli halu oppia tuntemaan Jumala paremmin ja viettää ai-

kaa hänen kanssaan. Siksi Raamatun lukeminen tuli tärkeäksi.

– Herään aamuviideltä, että ehdin rukoilla ja lukea Raamatua rauhassa, ennen kuin lapset heräävät, Ida nauraa.

– Se voi kuulostaa hullulta, mutta tavasta on tullut minulle elinehto. Jaksan paremmin, kun saan päivän aluksi kuulla Jumalalta hyvät uutiset!

Ida kertoo huomanneensa, että Raamattu todella vaikuttaa elämään sekä hengellisesti että konkreettisesti. Raamatun lukemisen kautta Ida on oppinut tuntemaan Jumalaa entistä enemmän ja alkanut kokea itsensä rakastetuksi riippumatta siitä, mitä hän tekee.

Ida Bois kutsuu hengellistä prosessiaan uudistumiseksi.

Suhde Jumalaan, arvomaailma ja arki uudistui. Myös parisuhteeseen ja vanhemmuuteen tuli lisää harmoniaa.

– Toki vanhemmuuteen ja perhe-elämään liittyy edelleenkin haasteita. Välillä lähdän metsään itkemään epäonnistumisia ja riittämättömyyttä ja pyydän Jumalalta apua, Ida sanoo.

Idan mielestä elämän tarkoituksena on elää yhteydessä Luojaan ja toisiin ihmisiin.

– Kaikki, mitä me teemme, on toisarvoista sen rinnalla. Olenaisinta on rakastaa Luoja kaikesta sydäimestä ja kasvaa siinä yhteydessä.

Maria Lappi
Artikkeli on lyhennetty versio Ilon aika -lehdessä vuonna 2020 julkaistusta haastattelusta.

AVIOLIITON JA IHMISSUHTEIDEN varjeleminen

Tiedätkö mikä tai kuka on Jumalan asunto täällä maan päällä? Kyllä, jokainen ihminen voi olla nyt hänen asuntonsa. Miten niin? Luomisen perusteella. Koko maailman kaikkeen Luoja, se on Taivastiimi; Isä Jumala, Poika ja Pyhä Henki tekivät näin: **I Moos. 1:26–27, 2:7, 1:28bc, 2:15.** *”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja ja koko maata sekä kaikkia maan päällä liikkuvia isoja ja pieniä eläimiä. Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. Herra muova- si ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu. Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää, täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Teidän vallassanne ovat meren kalat, taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet”. Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään ja pitämään siitä huolta.”*

Jumalan kuva, Hänen kaltaisensa, eli ja seurusteli Luojansa kanssa kasvokkain Eedenissä. Heillä oli täydellinen, harmoninen kolmiyhteys Jumalan luomassa ja antamassa avioliitos- sa. *”Jumala käyskenteli heidän kanssaan”.* Kunnes vapaaehtoisessa, molemmin puoliossa rakkaus suhteessa oleva ihminen alkoi seurustella Pahan val- lan kanssa. Yhteinen arkielämä, erityisesti avioliitossa, Eedenin puutarhassa rikkoutui. Ihmis- kunnasta tuli pakolaisia. Alkoi elämä ilman heidän Luojansa

länäoloa. Ihminen on aina si- tä asti etsinyt omaa alkuaan ja tulemistaan tänne maan päälle. Miten hän on tähän maailmaan kerran syntynyt? Syksyllä 2021 varmaan kuulitte uudesta etsin- nästä. Hyvin kalliista sellaisesta: yli 8000 milj. euroa maksavasta metallimöhkäleestä, joka läheteti- tiin avaruuteen etsimään maail- man kaikkeen alkua ja elämää. Miten älytöntä rahan tuhlausta korona aikana! Tämä tutkimus- matka tehdään tieteen nimissä. Itse olen hyvin kiinnostunut ai- dosta tieteestä ja sen faktoihin perustuvista tutkimustuloksista. En uudesta uskomuksesta, tai ”uskonnosta”, joka perustuu sattuma – tai taika uskontoon. Nuoria opettaessani sanon usein – Paavalia mukaillen – *”Jos maa- ilmankaikkeen Luoja ja Ju- malaa ei ole olemassa, eikä hän ole luonut esim. meidän seksu- aalisuuttamme, niin syökääm- me, juokaamme, naikaamme ja kuluttakaamme, sillä huomenna me kuolemme”.*

Jumalan ensimmäinen, ihmisen kanssa luotu liitto oli avio- liitto. Tämä liitto on jokaisen yhteiskunnan perustus, johon kaikkien ihmissuhteiden varjeleminen perustuu. Jokainen meis- tä on jonkun isän ja äidin tähän maailmaan tuottama. Olemme joko rakkaus suhteella tänne toivottuna tulleet, tai sitten avioliit- ton ulkopuolisen suhteen kautta tälle tellukselle synnytetty. Minä, Matti Tapio ”pakotin vanhempa- ni avioliittoon”? Heidät vihittiin jossain päin Suomea avioon huh- tikuussa 1950 ja minä synnyin 16.8.1950! ”Pakolaisina” olem- me koko perheenä muuttaneet 30:lle eri paikkakunnalle. Minä

olen käynyt 16:ta eri kansakou- lua. Tiedän jotain, mitä on olla jo 1960-luvulla koulukiusattuna.

Paljon puhutaan nuorison ja lasten pahoinvoinnista Suomes- sa. Ehkä yksi kaikkein suurim- mista syistä siihen on meidän omien vanhempiemme teke- misien tai tekemättä jättämisen vankila, johon monet nuoristam- me ovat itsensä sulkeneet. Kan- namme joko kaunaa tai katke- ruutta heitä kohtaan. Minä olin kymmeniä vuosia isäni tekemi- en syntien vankilassa. Uskovana perheen isänä ja lähetystyön teki- jänä kaukana Etiopiassa! Minä en voinut syvällä sydämessäni antaa anteeksi isälleni äitini tappoyri- tystä. Kannoin siitä hänelle alita- juisesti kaunaa vuosikausia, vaika äitini jäikin henkiin ja isänikin oli tullut uskoon. Hän oli Uutta Testamenttia lukien pyytänyt Ju- malalta vapautusta alkoholistaan Hämeenlinnan lääninvankilassa. Sellissään isäni sai Jumalalta vas- tauksen pyyntöönsä. Hänestä tuli vapaa mies omassa sydämessään, kun sieltä kalterit katkottiin pois! Isäni teot aiheuttivat anteeksian- tamattomuuden vankilan minun sydämeeni. Se vaikutti negatiivi- sesti erityisesti suhteessa omiin lapsiini. Vasta 1986, Joel poika- ni kuoleman yhteydessä, Juma- la Isä otti minut syliinsä ja sanoi: *”Tapio, minä rakastan sinua. En sen tähden, että sinä teet lähetys- työtä tai saarnaat, vaan koska minä olen rakkaus!”* Oma isä- ni oli kuollut puoli vuotta aikai- semmin. Haluan Taivaassa pääs- tä halaamaan omaa ajallista Olavi isääni, jos se vain silloin on mah- dollista. Hän toi evankeliumin, Jeesuksen Kristuksen armon, kotiimme!

AVIOLIITON JA IHMISSUHTEIDEN *kriiseistä*

Jokainen aviopari käy jossain vaiheessa läpi erilaisia kriisejä. Monesti näitä kriisejä pidetään liiton uhkana: ”Tämä on nyt ylitsepääsemätön este, joten joudumme eroamaan”. Kuitenkin ne voivat parhaimmillaan olla liiton lujittumiselle uusi mahdollisuus. Tässä muutamia kriisien aiheuttajia:

Erilaiset elämäntilanteet kuten onnettomuudet, sairaudet, työttömyys, avioero, kuolema koettelevat ihmissuhteita ja liittoja. Niissä tarvitsemme Jumalan apua ja toistemme tukea.

Elämänkaaren eri vaiheissa vauvasta vaariin käymme yksilöinä läpi niihin liittyviä kriisejä. Esimerkiksi lapsella ja aikuisella on erilaiset ongelmat ratkaistavana. Nykyään puhutaan paljon, kuinka lapsuudessa koetut asiat vaikuttavat myöhemmissä elämän vaiheissa. Monet joutuvat läpikäymään terapiassa näitä lapsuudessa tai myöhemmissä elämänvaiheissa heille aiheutettuja ongelmia.

Samoin aviopuolisot keskenään läpikäyvät parisuhteensa eri vaiheita, jolloin he opettelevat tuntemaan toisiaan ja luottamaan toisiinsa. Haastetta lisää se, että usein miten samaan aikaan he opettelevat perhe-elämää, isänä ja äitinä olemista. Lapset tuovat omat haasteet. Tai lapsen aviopari joutuu läpikäymään omat kipeät kysymykset.

Jos **avioparilla on tietoa** parisuhteen vaiheista, erilaisuudesta, tunteista, kommunikaatiosta, seksistä tai anteeksiantamisesta, se auttaa aviopuolisoita, kun he opettelevat tuntemaan toisiaan, hyväksymään toisensa yksilöinä ja luottamaan toisiinsa. Siinä joutuu tekemään suhteen huolto-työtä. Se kannattaa, koska he voivat löytää toisistaan sen sydänsytävän, jonka kanssa he edelleen haluavat jatkaa tätä liittoa elämänsä loppuun asti. Tämä ystävyys tarkoittaa ruumiin, sielun ja hengen yhteyttä. Meidän on myös helpompi hyväksyä ja ymmärtää lähimmäisiämme, naapureitamme, työtovereitamme, jos muistamme, että me olemme erilaisia, Jumalan luomia yksilöitä, jotka toimimme ja reagoimme eri tavoin. Tämä erilaisuus on elämämme rikkaus.

Omaan parisuhteeseemme saimme avioliittoleireillä paljon hyödyllistä tietoa näistä kehitysvaiheista. Erityisesti meitä auttoi huomio, että nämä ovat avioliiton lujittumiseen kuuluvia kasvukipuja emmekä ole ainoa perhe, joka läpikäy niitä. Rohkaisevaa oli myös kuulla, etteivät nämä kriisit välttämättä pääty eroon, vaan niistä voi selvitä ja ne jopa ovat nauttaneet aviopareja tiukemmin yhteen. Näistä yksilön, avioparin ja perheen erilaisista kehitysvaiheista olisi hyvä saada tietoa jo etukäteen. Tieto voisi

auttaa selviämään vaikeissa tilanteissa.

Meidän perheessä totutteleminen nyt kahdestaan vanhuuteen. Aina ei ole helppoa ymmärtää ja hyväksyä toista, kun tämä ei näe, ei kuule eikä muista enää kaikkea niin kuin nuoruudessa, vaan asioita pitää toistaa useaankin kertaan. Kuitenkin yhdessä olemme eläneet pian 45 vuotta. Siihen ovat kuuluneet nuoruuden terveet vuodet ja nyt nämä vanhuuden rapistumiset. Näissä kaikissa vaiheissa on totta Room.9:16 *”Ratkaisevaa ei siis ole, mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se, että Jumala armahtaa”*. Tätä Jumalan armoa me tarvitaan päivittäin elämässämme, kaikissa ihmissuhteissamme, koska syntiinlankeemuksessa rikkoutui Jumalan kuva meissä. Sen seurauksena meistä löytyy syytelyä, häpeää, väkivaltaa, uskottomuutta, rikkinaisyyttä, itsekkyyttä, vihaa, kateutta, epäjumalanpalvelusta jne. Tällaisina, rikkinaisinä saamme joka päivä mennä Jumalan eteen hänen armahdettavakseen. Siellä saamme anteeksi ja saamme oppia tuntemaan Jumalan, joka on erikoistunut kääntämään pahan hyväksi. *”Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa”* Room.8:28. Hän rakastaa meitä ja auttaa meitä selviämään elämämme solmujen seurauksistakin.

Helena ja Tapio Räisänen

KUVA: PIXABAY

LAHJOITUSTEN KOHDEKOHTAISET VIITENUMEROT

TYÖNTEKIJÄT:

Ilkka Päiväsaari.....	94016
Miina Makkonen.....	94045
Paula Jääskö.....	94074
Helena Vähäkangas.....	94142

PIIRIN OMAT KOHTEET:

Hämeen piirin	
yleiskannatus.....	94087
Mihin eniten tarvitaan	94126
Evankelioimistyö.....	94414
Katuevankeliointi.....	94401
Pisara -lehti.....	94100
Radiotyö.....	94113
Maakuntatyö.....	94456
Lähetyskoti TRE	94139
Keidas HML.....	94333
Keidasvuokrakeräys.....	94320
Mainonta.....	94252
Miestyö.....	94443
Naistyö.....	94430
Maahanmuuttajatyö.....	94427
Juniori- ja perhetyö.....	94058
Juniorityönmateriaali.....	94265
UUSI työntekijäkeräys	94197

LÄHETIT:

Alajoet.....	21513
Anu M.....	22402
Greed Teija	20103
Keskinen Liliann.....	21306
Ollit	32968
Rantamäet	23391
Sadeharju Jukka & Kaisa.....	23650
Syrjätie Markus & Kia.....	21542
Tohmola Heidi.....	24507
Vuorinen Asta.....	38247
Vähäkangas Anna.....	25593
M Juhani	32609

Muilla viitteillä tulevat lahjoitukset kohdistetaan Hämeen Kansanlähetyksen kotimaan työn hyväksi.

LAHJOITUS-
NUMEROT ja
MOBILEPAY

SOITA 0600 18210

Lahjoitus 10,01 € /
puhelu + pvm

SOITA 0600 18220

Lahjoitus 20,45 € /
puhelu + pvm

MOBILEPAY 51283

Syötä haluamasi
summa ja viesti.

Kiitos!

Rahankeräyslupa –
RA/2021/1201

**Yleislahjoitustilimme numero on
TSOP FI71 5730 0820 0457 02 ja BIC OKOYFIHH**
Käytähän kohdekohtaisia viitenumeroita – säästämme kuluissa
ja helpotamme kirjanpitoa.

PALVELUKORTTI

- ☐ Kyllä kiitos! **Tilaan** itselleni
4 kertaa vuodessa maksutta
ilmestyvän **Pisara -lehden**
- ☐ Perun Pisaran tilauksen
- ☐ **Vaihdan tilauksen**
paperiversion sijaan
sähköpostiini
- ☐ **Osoitteeni on muuttunut:**
teen osoitteenmuutoksen
- ☐ **Haluan, että minuun**
otetaan yhteyttä

**Palauta tämä kortti
työntekijälle tai postitse:**
HAKL, Hämeenpuisto 41 b,
33200 Tampere

Nimi ja vanha osoite:

Uusi osoite:

Sähköposti:

Puhelin:

Oletko elämäsi kunnossa?

Kukapa ei haluaisi voida hyvin fyysisesti, henkisesti ja hengellisesti. Terveysteen kuuluu sekä kehon että mielen terveys. Ne kulkevat käsi kädessä. Kehon terveydestä huolehtiminen (uni, ravinto, liikunta) vaikuttaa positiivisesti myös mielenterveyteen ja päin vastoin. Myös hengellinen elämä vaikuttaa siihen, miten me voimme.

Mikä auttaa sinua voimaan paremmin ja mikä tuottaa sinulle iloa? Jokaisella meistä on asioita, joista nautimme. Jumala on luonut ihanan luonnon, jossa saa liikkua ja tulla hoide-
tuksi kaikkien aistien kautta. Harrastusten ja mielekkään tekemisen lista on pitkä: kirjojen lukeminen, käsityöt, leipominen, liikunta, musiikki, lemmikit jne. Tarvitsemme sosiaalisia suhteita, läheisiä ja ystäviä.

Yksi mahtava mahdollisuus hyvinvointimme edistämiseen on vapaaehtoistyö, joka antaa sisäistä merkitystä elämään. Kenties lähelläsi on ihminen, joka odottaa puhelinsoittoa, kauppa-apua tai yhteistä kahvittelua. Kenties hän on lähimmäinen, joka on joutunut pakenemaan sotaa, muita kotimaansa kauheuksia ja saa toivoa siitä, että häntä tervehditään, kysytään kuulumisia.

Elämässä on asioita, mihin voimme vaikuttaa, mutta on myös ongelmia, jotka eivät ole hallinnassamme. Terveyttä voi-

vat heikentää äkilliset elämänmuutokset, menetykset, stressi, jotka herkästi voivat johtaa huonoihin elintapoihin. Elämän haasteiden ja kipujen keskellä on tärkeää, että ei jäisi yksin vaan olisi joku jonka kanssa jakaa asioita, saada rohkaisua.

Kaikenlaisen hyvinvoinnin tavoittelun keskellä Jeesus muistuttaa, että parasta mitä voimme tehdä kunnan kohottamisen eteen, on asettaa Jumalasuhde ykköseksi elämässä. Tärkeintä on saada olla kerran perillä taivaassa. Jo tässä maailmassa, elämän matkalla Jeesus haluaa antaa kaiken tarvittavan vaikeuksien keskelle. Olla kanssamme silloinkin, kun on sairautta ja kipua, kunto on huono. Kohdata meissä jokaisessa oleva kaipaus tulla rakastetuksi ja huomatuksi, antaa syntimme anteeksi.

Raamatussa löytyy ihana rakauskirje Joh. 3:16, jonka sanat on tarkoitettu sinulle ja maailman jokaiselle ihmiselle. ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”

Elämässä on hyvä etsiä tasapainoa: meillä on vastuuta omasta ja muiden hyvinvoinnista. Voimme tukea toinen toistamme kokonaisvaltaisen kuntomme hoidossa, tarjota vaikkapa lenkkiseuraa tai muuta yhdessäoloa. Voimme rohkaista toinen toisiamme löytämään vahvuuksia ja voimavaroja, joita on meistä aivan jokaisella. Tullaan rohkeasti yhteisiin seurakunnan kokouksiin ja pienpiireihin. Siellä Vapah-taja haluaa kohdata jokaisen ja sanoa: ”Tule sellaisena kuin olet. Ihana tavata sinut.”

Kirsi Jokela

KUVA: PIXABAY

EI TÖNÖ, VAAN TEMPPELI

Olet kuin talo täynnä huoneita. Sinut rakentanut ja sinua aina rakastanut Jeesus seisoo ovellasi ja kolkuttaa. Kysyy, kelpaisiko huoneistosi hallitsijaksi. Mutta majaasi mieli myös Saatana, kaiken kauniin kuolettaja. Sinä valitset asukkaan – mutta valittava on.

Jos avaat oven Jeesukselle, asettuu hänen Pyhä Henkensä asumaan sydämeesi. Et olekaan mikä tahansa tönö, vaan temppeli.

”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä...Jumalan temppeli on pyhä ja tämä temppeli olette te...te ette itse omista itseänne, sillä Jumala on osistanut teidät täydestä hinnasta. Tuottakaa siis ruumiillanne Ju-

malalle kunniaa.” (1.Kor.3:16-17, 6:19-20)

Kunniatehtävä — kirjaimellisesti! Mutta entä ne sydämesi sysimustat sovet? Tarvittaisiin suursiivous...muttet osaa etkä jaksa.

”Jos...teissä asuu Jumalan Henki, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, niin hän, joka herätti Kristuksen kuolleista, on tekevä eläväksi myös teidän kuolevaiset ruumiin-

ne teissä **asuvan Henkensä voimalla.**” (Room.8:11)

Pyhä Henki on ihana Isäntä — Herrasmies. Hän ei syyllistä, vaan kysyy: ”Saisinko syväpuhdistaa?” Ei hoputa tai hiillosta, nolaa tai nalkuta, mutta taivuttelee Taivaan Isän tahtoon; pannaan pois kaiken mikä painaa ja synnin, joka niin helposti kietoutuu sinuun (Hepr.12:1). Että olisit vapaa. Että saisit ilon ja rauhan.

Pyhä Henki tietää sinusta kai-
ken (1.Kor.2:10) — syvimmat
salaisuutesikin. Yhteenkään
elämäsi huoneeseen hän ei kui-
tentkaan astu väkisin, vaan ky-
ssy:

”Saanko siivota eteisesi — aja-
tusmaailmasi? Varjella vääril-
tä ja valheellisilta vaikutteilta?
Rauhoittaa mielesi tekemäs-
tä hätiköityjä johtopäätöksiä
ja viljelemästä vääriä tuomi-
oita? Tahtoisin täyttää tämän
huoneen Totuudella. Minä olen
Totuus (Joh.14:6).

Oi, olohuoneesi on pullollaan
ihmisiä — herttaisia ja hanka-
lia. Sinun on usein niin vaikea
rakastaa heitä — itseäsi —
ja käyttää aikasi viisaasti ja
oikein. Minä olen Rakkaus.
Minä olen Viisaus. Minun on
kaikki maailman aika. Etsi en-
sin minua ja valtakuntaani.
Lupaani: Saat kaiken muunkin
(Matt.6:33).

Sinä arvostat korkeaa koulu-
tusta, nousujohteista uraa ja
taloudellisesti huoletonta elä-
mää. Olet totisesti nähnyt vai-
vaa viisastuaksesi (nämä työ-
huoneesi kirjahyllyt...huh!)
Olisitko kuitenkin valmis luo-
pumaan tästä kaikesta, jos
kutsuisin sinut johonkin uu-
teen; tehtävään, joka näyttää
pieneltä, mutta kantaa suurta
hedelmää iankaikkisuuteen?

Onpa makuuhuoneesi siisti! Ja
ihanat verhot! Voinko muuten
vetää niitä vähän sivuun ja
avata ikkunan? Näkisit aurin-
gon ja ilma raikastuisi. Vuo-
devaatteetkin voisin kanssa-
si vaihtaa, sillä tuon kauniin,
itse virkkaamasi päiväpeiton
alla vuotavat kipeät naiseutee-
si / miehisyytesi liittyvät haa-
vat, joista et ole kertonut kenel-

lekään. Tahtoisin puhdistaa ne,
katkaista riippuvuuksiesi kah-
leet ja ohjata sinut löytämään
arvokkuutesi minun ikuisesti
uskollisesta rakkaudestani.

Vau, mikä keittiö! Kokataanko
yhdessä? Mutta käydään en-
sin kaupassa. HeVi-osastolta
värejä ja vitamiineja... sitten
kalaa, kananmunia, karjalan-
piirakoita, maitoa, makaro-
nia, makkaraa. Juu, juustoja-
kin — ja jätskiä! Mutta miestä
väkevämmästä muistuttaisin:
”Prosentit ovat takuuturvalli-
sia vain matikassa!”

Oletko muuten huomannut,
että vessanpyttyysi vuotaa? Se
tulee aikaa myöten kalliiksi.
Silloin lapsuudessa se alkoi;
turvallisten aikuisten puute
puhkaisi reiän omanarvontun-
toosi. Rakas lapseni, saisinko
tukkia sen — kääntää katseesi
siihen, mitä minä sinusta ajat-
telen (Ps.139)

Kiitos muuten, kun laitoit tu-
len takkaan! Ihania nuo ilosi
ilmiliekit. Surusi saa sulaa sy-
lissäni. Mutta ethän koskaan
kaada bensaa räiskyvään rai-
voosi (Efes.4:26) tai jätä katke-
ruutta kytemään (Hepr.12:15).
Pidä pellit auki, niin hengitän
sisimpääsi. Koettelen tules-
sa kuin kullan, poltan kuonan
pois, mutta sammumaan en si-
nua päästä (Jes.42:3).

Puutarhasi on hyvin kau-
nis. Pionit, tuoksukurjenpol-
vet, loistosalviat ja vuorikau-
nokit kukkivat jo, mutta tulet
vielä yllättymään, mitä kaik-
kea muuta olen istuttanut. Ne
ovat vasta iduillaan. Unelmoi,
lapseni, unelmoi! Anna lahjasi
ja luovuutesi käyttööni. Minä
tuen ja lannoitan, karsin ja
kasvatan. Heitä hyppysissä-

si hajonneet haaveet huomaa-
ni. ”Katso, minä teen uutta...
(Jes.43:19)

Kurkkaisin vielä kellariin...
saanhan? Se kun on lähinnä
talosi perustuksia. Ai ettet ole
käynyt siellä itsekään pitkään
aikaan? Ei ihme! Täällä on niin
paljon tunkkaista ja tilaa vie-
vää tavaraa! Ja tuo yksi juttu,
jota olet yrittänyt pitää pois-
sa silmistäsi — ja mielestäsi...
Mutta sinä päästit minut tän-
ne ja minäpä sanon, että tästä
tulee vielä kaunis! Et ole enää
homeisen historiasi vanki. Olet
vapaa (Joh.8:36)”

Jeesus haluaa hengittää hoita-
vaa, herättelevää ja harmonis-
ta hallintavaltaansa temppelis-
sään — sinussa. Elää kanssasi
elämää isolla E:llä. Uskalta-
isitko tänään luovuttaa hanel-
le ajatuksesi, tunteesi, toime-
si, aikasi, sanasi, rakkaasi,
kohtaamisesi, koettelemukse-
si, valintasi, haasteesi, haavee-
si, ilosi ja surusi? Hän odottaa
kutsuasi saadakseen uudistaa
ja kaunistaa temppelinsä kai-
kella Henkensä siunauksella,
taivaallisilla aarteillaan ja ar-
monsa kirkkaudella (Efes.1:3-
6). Ei hullumpi vaihtokauppa!

Marianna Hildén

”Katso,
minä teen
uutta...”

Jes.43:19

Minua on siunattu monin tavoin

Olen 33-vuotias Najeebollah Hosseini. Synnyin Afganistanissa. Perheeni oli maanviljelijöitä. Kasvoin muslimiperheessä ja olin itsekin harras muslimi. Rukoilin säännöllisesti muslimien namoz rukoukset. Yritin noudattaa islamia parhaani mukaan.

Kotimaassani on ollut sotaa ja vaikeuksia koko elämäni ajan. Pakenin Afganistanista vuonna 2015 ja pääsin Suomeen. Kansanlähetyksen toimintaan tulin ensimmäisen kerran mukaan elokuussa 2017, jolloin Lähetyskodilla alkoivat Maahanmuuttajien perhetapahumat. Siitä lähtien alkoi ystävyys Hilka Lahtikallion kanssa. Hilka tuli suomalainen äitini ja tyttärelleni mummo. Ystävyys syvetessä aloin kysymään Hilka-äidiltä: ”Rukoiletko sinä ja vastaako Jumalasi rukouksiin?”

Hän vastasi, että kyllä Jumala vastaa rukouksiini. Rukoilin ahkerasti, mutta en saanut rukousvastauksia. Väsyin islamiin. Halusin tutkia lisää, kuka Jeesus on. Katsoin Jeesus-filmiä. Osallistuin Al Masira-kurssille, jossa käytiin läpi kristinuskoa ja Raamattua. Tutustuin suomalaisiin kristittyihin miehiin, joiden kautta opin myös lisää kristinuskosta. Seurasin monien kristittyjen elämää, mikä lisäsi kiinnostustani kristinuskoon.

Minulla on ollut paljon ahdistusta. Vanha äitini Afganistanissa oli kerän sairaana ja murehdin, miten voisin häntä auttaa. Olin kuin häkissä oleva lin-

tu, joka yritti löytää päästä ulos. Rukoilin: ”Jeesus olen kuullut sinusta paljon. Näytä minulle itse, jos olet olemassa. Jos et vastaa minulle, en enää tule seurakuntaan.” Yöllä sain tekstiviestin Hilka-äidiltä, joka ei tiennyt mitään tilanteestani. Viestissä kerrottiin, että eräs ystävä oli saanut sydämelle lahjoittaa rahaa ja saat sen huomenna. Tämä ihme puhutteli sydäntäni. Pystyin autamaan sairaana olevaa äitiäni. Itkin ilosta. Olin niin kiitollinen tuosta lahjasta ja kaikesta muustakin avusta perheelleni.

Aloitin rippikoulun marraskuussa 2019 ja kesäkuussa 2020 minut kastettiin. Sain kummit. Ymmärsin, että Jeesus on tie, totuus ja elämä.

Minua on siunattu monin tavoin. Lähetyskoti tuntuu kodille, jossa minulla on ystäviä ja tukevat minua. Minulla on Suomessa äiti. Olen mukana Donkis-tapahtumissa. Olen saanut oleskeluluvan ja valmistun kohta pintakäsittelijän ammattiin ja suunnittelen jatko-opintojakin. Olen murehtinut tyttärenti tulevaisuutta, koska islamissa naisten asema on vaikea. Nyt olen kiitollinen, että tyttärenti saa kasvaa ja käydä koulua Suomessa. Tiedän, etten ole yksin, koska Jeesus on kanssani. Jeesus on sanonut minulle, että et ole ahdistuksissasi yksin: ”Minä olen kanssasi.” Yksi lempikohtani Raamatusta on Tuhlaajapoikavertaus. Saan olla Jumalan lapsi.

Najibollahi Hosseinin todistuksen kirjasi Kirsi Jokela

Olen Riitta Heimonen Tampereelta. Olen naimisissa ja meillä on kolme aikuista lasta sekä kahdeksan lastenlasta. Jäin eläkkeelle sairaanhoitajan työstä muutama vuosi sitten.

Kotoisin olen Kouvolasta, missä oli voimakas nuorisohätyys 60-70 luvulla.

Kävin yhdessä kaksoissisareni kanssa seurakunnana tyttökerhoa ja olimme myös lasten leireillä.

Kerhoon mennessäni vilkaisin ympärilleni, ettei vain kukaan tuttu koulukaveri huomaisi, että olin menossa seurakuntatalolle. Kotona uskonasioista ei juuri puhuttu. Yksinhuoltajäätimme kuunteli radiosta jumalanpalveluksia. Äiti oli löytänyt uskon diakonialeirillä ja tiedän hänen rukouilleen kaikkien meidän neljän lapsen puolesta.

Teini-ässä menin ystäväni innoittamana Kansanlähetyksen järjestämälle hiihtoleirille Saarenmaalle. Tuolla leirillä kohtasin uskon tulleita nuoria, jotka tekivät minuun vaikutuksen. Kuuntelin heidän puheitaan ja kaipasin samaa uskonvarmuutta ja rauhaa, minkä näin heillä olevan. Viimeisenä iltana leirillä rohkaistun tekemän uskonratkaisun. Päätin lähteä seuraamaan Jeesusta. Kuitenkin monet uskon asiat ja Raamatun tekstit tuntuivat aluksi vaikeilta. En ymmärtänyt omaa syntisyyttä enkä Jeesuksen sovitustyötä. Leirin jälkeen sain itselleni ”hengellisen kummin”, joka kehoitti minua lukemaan Raamatun ohella pientä kirjaa: Tie Karitsan askeleissa. Tuo pieni kirjanen avasi tien säännölliseen Raamatun tutkisteluun. Vähitellen pääsin sisälle uskoon ja ymmärsin Jeesuksen sovitustyön merkityksen kohdallani. Olin innokkaasti mukana

seurakunnassa sekä Kansanlähetyksessä nuorten toiminnassa.

Olen kokenut, että turvallisuus ja luottamus eivät ole omassa varassa elämän koetellessa. Luke-mattomat Sanan paikat ovat rohkaisseet ja lohduttaneet hädässä eri aikoina. Yksi tällainen Raamatun kohta löytyi sananlaskujen kirjassa Snl 14: 26 ”Herran pelossa on vahva varmuus ja turva vielä lapsillekin” (v. -38 käännös). Esikoisemme syntyi kolme kuukautta ennen laskettua aikaa ja olimme tietenkin tavattoman huolissamme, varsinkin alussa, selviääkö hän hengitysvaikeuksista.

Poika selvisi, kasvoi ja opiskeli hyvään ammattiin ja sai myös uskovan vaimon ja perheen. Vaikka pojallamme on myöhemmin ollut isoja terveysongelmia hän on halunnut turvata niissä Jumalan apuun. Myös molemmat tyttäret ovat löytäneet turvan Jumalassa, mistä olen kiitollinen.

Suuri merkitys uskon tiellä on ollut omalla hiljentymisellä. Uskovien yhteys, seurakunnan tilaisuuksiin osallistuminen, ehtoollisella käynti, kuorossa laulaminen, hengellisten radio-ohjelmien kuuntelu, kirjat ja lehdet jne. vahvistavat uskoani. Kuitenkin näiden lisäksi tarvitsen omia hiljaisia hetkiä Raamatun ääressä. Matt. 6:6 on puhutellut minua.

”Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoi le sitten Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.” Seuranani on Raamatun lisäksi pieni Hetkinen vihkonen. Se on pieni lukuopas Raamatun tutkisteluun. Se sisältää päivittäisen lukuohjelman ja lyhyet selitystekstit.

Toisinaan aamulla käy kuitenkin niin, että huomaan kiihkeästi asioille kaupungille tai rientäväni kovalla tohinalla Onnibussiin lastenhoitokeikalle. Hiljainen hetki on jäänyt. Tällöin monesti kävellessäni laulan ääneen tai hiljaa mielessäni vanhan tutun virren rukoukseni:

*”Tule kanssani
Herran Jeesus, tule
siunaa päivän työ.
Tule illoin ja aamuin
varhain, tule vielä,
kun joutuu yö.*

*Tule askele askeleelta, tule
kanssani kulkemaan.
Sua ilman en saata olla,
pysy luonani ainiaan, pysy
luonani ainiaan.”*

Posti Green

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen, Hämeenpuisto 41 b, 33200 Tampere

Netti.tv

**KLIKKAA JA
TUTUSTU!**

*Elämää ja elämäntarinoita,
ajattelemisen aihetta uskon
kysymysten äärellä, videoita,
luettavaa yms.*

Riitta Kemppe

Mitä haluat varjella elämässäsi?

Haluan säilyttää Jumalan sanan elämässäni ja oppia tuntemaan enemmän, mitä on olla Jumalan valtakunnan kansalainen.

Mitä olet tehnyt tai haluaisit tehdä asian hyväksi?

Luen Raamattua, kuuntelen opetuksia ja käyn raamattu- ja rukouspiirissä. Mahdollisuuksien mukaan osallistun vapaaehtoistoimintaan.

GALLUP